

Вольга Ермалаева Франко (Саўвадор - Баія, Бразілія): “Беларуская дыяспара ў Бразіліі: Трансфармацыя 2020”

Volha Yermalayeva Franco (Salvador - Bahia, Brazil): “Belarusian Diaspora in Brazil: Transformation 2020”

Пра аўтара. Вольга Ермалаева Франко, прадстаўніца Народнай амбасады Беларусі ў Бразіліі і актывістка беларускай дыяспары ў Бразіліі, дзе жыве з 2011 года і арганізоўвае беларускія культурніцкія імпрэзы. Прайшла курс журналістыкі ў Беларускам калегіюме (2005 - 2007), у гэты ж час навучалася на факультэце журналістыкі БДУ, адкуль была выключана за супрацу з незалежнымі выданнямі. Скончыла бакалаўрскую праграму “Культурная спадчына і турызм” у Еўрапейскім Гуманітарным Універсітэце (2012) і працягвае вывучаць спадчыну ў магістратуры архітэктурнага факультэта Федэральнага ўніверсітэта Баіі (г. Саўвадор, штат Баія, Бразілія). Выкладае беларускую, партугальскую, расейскую і ангельскую мовы як замежныя. Перакладае на партугальскую мову беларускую паэзію і прозу.

About the author: Volha Yermalayeva Franco. Representative of the People's Embassy of Belarus in Brazil and an activist of the Belarusian diaspora in Brazil, where she has been living since 2011 and organizing Belarusian cultural events. She completed a journalism course at the Belarusian Collegium (2005 - 2007), at the same time she studied at the Faculty of Journalism of Belarusian State University, from which she was expelled for cooperation with independent media. Graduated from the Bachelor's program "Cultural Heritage and Tourism" at the European Humanities University (2012) and continues to study heritage at the Master's degree program in the Faculty of Architecture of the Federal University of Bahia (Salvador, State of Bahia, Brazil). Teaches Belarusian, Portuguese, Russian and English as foreign languages. Translates Belarusian poetry and prose into Portuguese.

Анатацыя. Бразілія - краіна, у якую жыхары Беларусі ад’язджалі прынамсі з пачатку XX стагоддзя, уцякаючы ад грамадзянскай і сусветных войнаў. Тэма плыні міграцыі сёння мала даследаваная, нашчадкі тагачасных перасяленцаў гуртаваліся з прадстаўнікамі суседніх народаў - украінцамі і палякамі, а з часам і змянай пакаленняў асіміляваліся. Міграцыя беларусаў у Бразілію напачатку XXI стагоддзя не адзначалася масавасцю і аб’яднаннем. Выбарчыя участкі для беларусаў у Бразіліі ніколі не ствараліся. Мабілізацыя дыяспары ў 2020 годзе, у разгар пандэміі, пачалася ў жніўні, напярэдадні прэзідэнцкіх выбараў у Беларусі, з стварэння лакальных анлайн-суполак у сацсетках і абмеркаванняў навінаў з Радзімы. Пасля ўзмацнення рэпрэсій на радзіме, у Бразілію пачалі прыязджаць беларусы ў пошуках палітычнага прытулку. У снежні 2020 года была створана Народная амбасада Беларусі ў Бразіліі, у межах адпаведнага глабальнага праекта. Цягам двух год яна займаецца інфармаваннем мясцовых медыя, палітычнай, дыпламатычнай і грамадзянскай супольнасцяў пра актуальную сітуацыю ў Беларусі, праводзіць інфармацыйныя і культурніцкія імпрэзы: Тыдні беларускай культуры ў 2021 і 2022 гадах, Вечарыны беларускай паэзіі і Мультымедыяныя выставы, прысвечаныя беларускім жаночым пратэстам.

сувязі, таму не дзіўна, што нам і да сёння даводзіцца тлумачыць бразільцам, што Беларусь — гэта асобная незалежная краіна, і што яе афіцыйная назва ў партугальскай мове — “Belarus”, а не русіфікаваная “Bielorrússia”, скалькаваная ў часы СССР. Бразільцы ведаюць карціны Марка Шагала, вывучаюць (мабыць, актыўней, чым хтосьці яшчэ) набытак Льва Выгоцкага, чытаюць кнігі Святланы Алексіевіч, але пры гэтым не заўжды асацыююць іх з Беларуссю.

Пры гэтым пэўныя культурніцкія сувязі ў XXI стагоддзі паміж нашымі краінамі развіваліся. Так, пачынаючы з 2014 года ў Мінску праводзіўся фестываль вулічнага мастацтва “Vulica Brasil”, у межах якога мастакі з Беларусі і Бразыліі стваралі муралы ў беларускай сталіцы, а таксама праводзіліся карнавальныя шэсці і розныя капаэйры. Сёння традыцыю гэтых сувязяў працягвае Інстытут Vulica Brasil і аднайменная арт-галерэя³ ў сталіцы, г. Бразілія. Тэатральныя групы з Бразыліі неаднаразова ўдзельнічалі ў фестывалі “Тэатральны куфар”⁴ у Мінску. Бразыльскія футбалісты й футбольныя трэнеры часта абіраюць Беларусь для пабудовы кар’еры. Пачынаючы з 2000 года, 35 бразыльскіх гульцоў удзельнічалі ў чэмпіянаце Беларусі па футболе⁵. У перыяд з 2000 па 2022 год Бразыльская міграцыйная служба зафіксавала выдачу пастаянных віз (дазволу на пастаяннае пражыванне) 316 беларускім грамадзянам⁶, з якіх 53,8% склалі жанчыны. Большасць — 58% — на момант атрымання візы мелі ад 25 да 40 гадоў. Каля паловы беларусаў (160) зарэгістраваныя ў штаце Сан-Паўлу, але ў асноўным можна адзначыць дастаткова вялікую разсяроджанасць беларусаў па рэгіёнах, штатах і гарадах краіны і адсутнасць сплочаных лакальных супольнасцяў.

Колькасць беларускіх эмігрантаў у Бразілію кожны год з 2000 па 2022.

Крыніца: SINCRE/SISMIGRA, 2022

³ Вуліца Бразіл. <http://vulica-brasil.by/>

⁴ Тэатральны Куфар. <http://tkufar.by/>

⁵ Прэсбол. 22.05.2020 <https://www.pressball.by/pbonline/football/87629>

⁶ SINCRE/SISMIGRA. Даняы на 28.11.2022: <https://www.nepo.unicamp.br/observatorio/bancointerativo/numeros-imigracao-internacional/sincre-sismigra/>

Дыпламатычныя стасункі між Беларуссю і Бразіліяй былі ўстаноўленыя яшчэ ў лютым 1992 года. У 2001 годзе было адкрыта консульства ў Рыа-дэ-Жанэйра, якое працавала да 2013 года. У 2011 годзе былі адкрытыя амбасада Беларусі ў Бразілія і амбасада Бразіліі ў Мінску. За ўвесь час беларуская амбасада ў Бразіліі не адчыніла ніводнага выбарчага ўчастка на ніводных выбарах, уключна з прэзідэнцкімі выбарамі ў жніўні 2020 года, пазбавіўшы такім чынам дыяспару Беларусі ў Бразіліі права на галасаванне. У сувязі з канчатковай стратай легітымнасці ўлады дыктатара ў 2020 годзе, Беларусы замежжа заявілі, што Кансультацыйная рада беларусаў замежжа, МЗС і пасольствы Рэспублікі Беларусь не маюць дэмакратычнай легітымнасці прадстаўляць інтарэсы Беларусі і беларусаў, якія жывуць за мяжой. 10 снежня 2020 года было абвешчана пра стварэнне Народных амбасадаў Беларусі у 20 краінах свету, у тым ліку ў Бразіліі⁷.

Таксама, як і ў іншых краінах, актывізацыя беларускай дыяспары ў Бразіліі адбылася напярэдадні так званых прэзідэнцкіх выбараў у жніўні 2020 года. Праз пандэмію, якая моцна закранула Бразілію, і звязаныя з ёй абмежаванні на масавыя мерапрыемствы, а таксама праз геграфічную адлегласць між актывістамі дыяспары, асноўныя формы сувязі і актыўнасці ад пачатку былі ў фармаце анлайн. Актывісткі знаходзілі адна адну праз сацыяльныя сеткі, утварылі групу, дзе дзяліліся навінамі, абмяркоўвалі сітуацыю на радзіме, а таксама планавалі акцыі салідарнасці з беларускім народам. “Так сама як у Беларусі, у Бразіліі жанчыны лідэруюць у пратэстах супраць Лукашэнкі,”⁸ — гэтак адлюстравалася нашая актыўнасць у бразільскіх медыя. Напачатку наша згуртаванне актывістых беларускіх грамадзянак і грамадзянаў у Бразіліі налічвала калі дзесяці чалавек, цяпер — каля трыццаці. Некаторыя прыехалі сюды пасля 2020 году, у тым ліку папрасіўшы палітычнага прытулку, ратуючыся ад рэпрэсій.

Разумеючы сімвалічную важнасць Бразіліі, як далёкай экзатычнай для Беларусі краіны з станоўчым іміджам сонечнай зямлі футболу, кавы, самбы і карнавалу, мы лічым важным дэманстраваць сваю падтрымку беларускай дэмакратычнай супольнасці і ўдзельнічаць у разнастайных міжнародных акцыях салідарнасці. Дзякуючы паскоранай віртуалізацыі свету падчас пандэміі, стала магчыма ўдзельнічаць у Сусветным кангрэсе Беларусаў у 2020 і 2021 гадах, а таксама ў шматлікіх анлайн-мерапрыемствах, арганізаваных беларускай дыяспарай у ЗША і Канадзе, у тым ліку Беларускім Інстытутам Навукі і Мастацтва (Канада). Акрамя

⁷ Афіцыйны сайт Народных амбасадаў Беларусі: <https://brazil.belarusabroad.org/>

⁸ Folha de São Paulo. Так сама як у Беларусі, у Бразіліі жанчыны лідэруюць у пратэстах супраць Лукашэнкі <https://www1.folha.uol.com.br/mundo/2020/09/assim-como-na-belarus-mulheres-lideram-mobilizacao-contra-lukachenko-no-brasil.shtml>

таго, мы арганізоўваем супольныя анлайн-мерапрыемствы разам з Народнай амбасадой Беларусі ў Партугаліі і Асацыяцыяй беларусаў Партугаліі “Прадмова”⁹. Гэткія мерапрыемствы разлічаны таксама на ахоп партугаламоўнай аўдыторыі, якая цікавіцца Беларуссю.

Пакуль Беларусь была на першых старонках газет нават у далёкай Бразіліі, мы паслядоўна звязаліся з журналістамі, давалі каментары і дапамагалі шукаць актуальную і праўдзівую інфармацыю, кантакты з дэмакратычнымі сіламі Беларусі. Журналісты працягваюць звяртацца да нас, калі ўзнікаюць новыя інфармацыйныя нагоды, звязаныя з нашай радзімай. Удзельнічалі ў жывых эфірах і ладзілі свае жывыя эфіры з тлумачэннем сітуацыі ў Беларусі. Арганізавалі акцыі салідарнасці пэўных груп у Бразіліі — працоўных калійнай прамысловасці, журналістаў і студэнтаў.

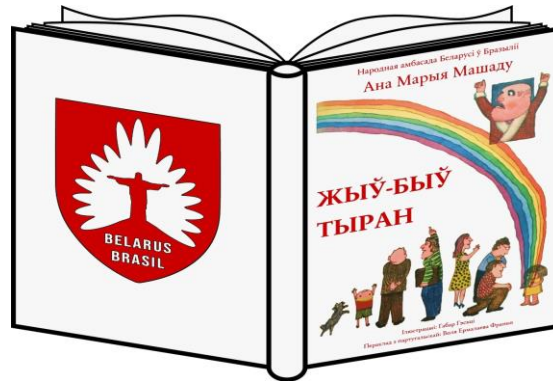
Адна з першых віртуальных акцый салідарнасці беларускай супольнасці ў Бразіліі

З узмацненнем рэпрэсій, наша дыяспара далучылася да напісання лістоў палітзняволеным. Паштовае спалучэнне паміж нашымі краінамі адсутнічае з пачатку пандэміі, але дзякуючы анлан-сервісам [пiсьмо.бел](https://pismo.bel) і vkletochku.org, мы маглі

⁹ Асацыяцыя беларусаў у Партугаліі “Прадмова”. <https://www.pradmova.org/>

дасылаць лісты, і нават атрымлівалі адказы, прынамсі ад аднаго палітзняволенага, Сяргея Ціханоўскага, які абяцаў, як толькі зможа, прыехаць да нас у госьці і папрасіў з гэтай нагоды навучыць яго танцаваць самбу. З лістоў Вітольда Ашурка, закатаванага ў шклоўскай калоніі ў траўні 2021 года, вядома, што ён паспеў атрымаць нашыя словы падтрымкі і напісаць адказ (які да нас, на жаль, не дайшоў): “Мне вельмі актыўна лістуюць неабыяковыя беларусы (нават з Бразіліі!), і я лічу за гонар кожнаму адказаць хоць некалькімі радкамі”¹⁰. У апошнім лісце да маці ён таксама адзначаў: “Пішуць беларусы з Бельгіі, Фінляндыі, ЗША і нават беларусы Бразіліі!”¹¹.

Яшчэ адна наша спроба падтрымаць зямлячак ды землякоў — распавесці ім бразільскую казку пра тырана. Мастак Габар Гэшці намалюваў апісанага аўтаркай Анай Марыяй Машаду тырана ў 1982 годзе, але, паглядзеўшы ілюстрацыі, а потым і прачытаўшы кнігу, немагчыма не заўважыць у гэтай гісторыі падабенства з падзеямі 2020 года ў Беларусі. Паводле сюжэту, тыран забараніў людзям весяліцца, марыць і нават глядзець на зоры, а таксама выкарыстоўваць любыя колеры, акрамя шэрага. Народ у казцы спрабуе перамагчы тырана менавіта гучным вясёлым пратэстам, расквечаным фарбамі. Мы атрымалі ад аўтаркі і ілюстратара дазвол на пераклад (на беларускую і рускую мовы) і бясплатны распаўсюд казкі¹², апублікавалі яе і прачыталі на відэа на канале Беларускай Рады культуры¹³.

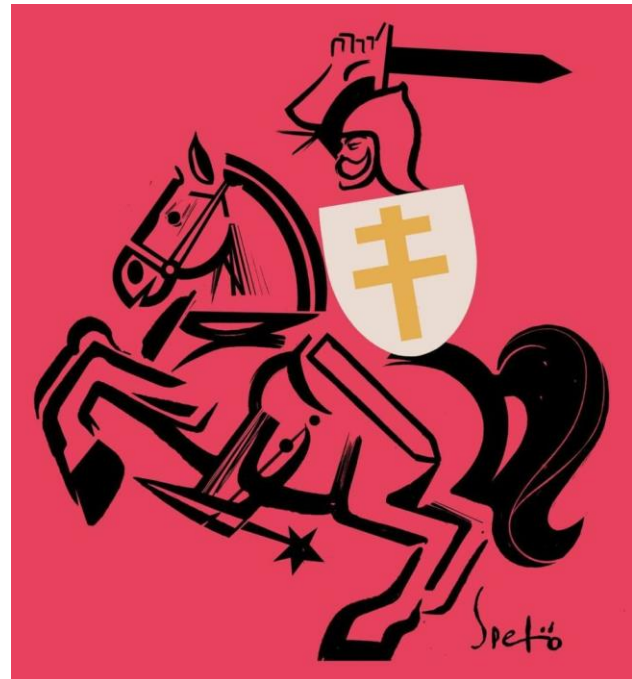
¹⁰ Новы час. Вітольд Ашурак плануе напісаць у калоніі кнігу пра беларускія пратэсты. <https://novychas.online/hramadstva/vitold-aszurak-planue-napisac-u-kalonii-knihu-pra>

¹¹ Белсат. Апошні ліст Вітольда Ашурка да маці: “Мама, ты выхавала мяне правільна”. <https://belsat.eu/news/20-06-2021-aposhni-list-vitolda-ashurka-da-matsi-mama-ty-vyhavala-myane-pravilna/>

¹² Ана Марыя Машаду. Жыў-быў Тыран. Пераклад на беларускую мову: Вольга Ермалаева Франко. Пераклад на рускую мову: Анастасія Голец. Тэксты: <https://is.gd/tirano2021>

¹³ Відэа: <https://www.youtube.com/watch?v=V9luzPnVd7E>

Першы і другі Міжнародныя Тыдні Беларускай Культуры¹⁴ (у ліпені 2021 і 2022 гадоў, адпаведна) таксама адбыліся пры актыўным удзеле беларускай дыяспары ў Бразіліі, а таксама неаб'яжавых бразільцаў. Да культурнікіх акцый далучыліся бразільскія музыкі, мастакі, паэты і навучэнцы курсаў беларускай мовы, арганізаваных у 2020 годзе пры школе Clube Eslavo (“Славянскі клуб”).

Працы бразільскіх мастакоў @hyperaton (злева) і @speto (справа), прысвечаныя Беларусі ў 2020 г.

Даносячы інфармацыю да мясцовых палітыкаў, журналістаў і грамадзянскіх актывістаў, мы заўжды рабілі акцэнт на жаночым лідэрстве і негвалтоўным характары беларускіх пратэстаў. Таму цалкам лагічна, што тэмай першай маштабнай мультымедыйнай выставы пра Беларусь у Бразіліі стала “Беларусь: У дэмакратыі жаночае аблічча”¹⁵, з назвай-алюзіяй на сусветна вядомую кнігу Святланы Алексіевіч “У вайны не жаночае аблічча”.

Выставу арганізавалі актывісткі беларускай супольнасці Вольга Алешка-Лесселс і Анастасія Голец, сабраўшы грошы на краўдфандынгававай кампаніі і пры падтрымцы

¹⁴ Вынікі I Міжнароднага Тыдня беларускай культуры ў Бразіліі. Сайт Народнай амбасады Беларусі ў Бразіліі. https://brazil.belarusabroad.org/2021/07/week_by_culture_2021/

¹⁵ Відэа з адкрыцця выставы “Беларусь: У дэмакратыі жаночае аблічча” <https://www.youtube.com/watch?v=CrRdv6apkxs>

Амбасады Польскай Рэспублікі ў Бразілія. Гэтая выстава, адкрытая 21 верасня 2021 года, стала першай у культурным цэнтры Рэнату Русу пасля яго закрыцця падчас пандэміі. На адкрыцці прысутнічалі еўрапейскія дыпламаты і прадстаўнікі ААН, якія адзначылі важнасць даносіць інфармацыю пра змаганне беларускага народу супраць дыктатуры шляхам культурных мерапрыемстваў. У межах выставы 9 і 16 кастрычніка прайшлі паказы фільмаў “Сёстры пратэсту” і “Gaudeamus” з партугальскімі субтытрамі. Пазней былі арганізаваныя яшчэ дзве выставы ў гарадах Федэральнага округа, у планах прывезці яе ў іншыя рэгіёны краіны.

*На адкрыцці выставы “Беларусь: У дэмакратыі жаночае аблічча” у Бразілія.
Злева направа: куратар Лука Баначыні, арганізатарка Вольга Алешка-Лесселс,
актывістка Вольга Ермалаева Франко і арганізатарка Анастасія Голец. 21 верасня 2021 г.*

На нашай выставе былі прадстаўленыя працы фатографак Ірыны Арахоўскай, Караліны Паляковай, Юліі Саввіч, фатографіста Вадзіма Заміроўскага і Аляксандра Саенкі, а таксама відэаінсталяцыя мастака Андрэя Анро. Фота адлюстроўвалі перадусім жаночыя мірныя пратэсты ў Беларусі ў жніўні 2020 года і жорсткія затрыманні іх удзельніц.

У асобным памяшканні была створаная інсталяцыя “Камера”, што паказвала наведнікам умовы ўтрымання ў беларускіх турмах. Побач з ёй месціліся фрагменты лістоў беларускіх палітзняволеных жанчын, перакладзеныя на партугальскую мову, з іх партрэтамі і кароткімі біяграфічнымі звесткамі. Тамсама быў арганізаваны куточак, дзе мы запрашалі падпісаць паштоўкі камусьці з гэтых жанчын. У інструкцыях тлумачылася, пра што можна пісаць у беларускую турму і як карыстацца гугл-перакладчыкам, бо цензура прапускае толькі лісты на беларускай і

рускай мовах. Па заканчэнні выставы паштоўкі адправіліся адрасаткам, з дапамогай беларускай дыяспары ў Польшчы (праз адсутнасць паштовага спалучэння Бразіліі з Беларуссю).

Амбасадар Еўрасаюзу ў Бразіліі Ігнасіу Ібанэс падпісвае паштоўкі беларускім палітзняволеным жанчынам на адкрыцці выставы ў Бразілія. 21 верасня 2021 г.

Такая форма салідарнасці дужа спадабалася бразільскай публіцы, пісалі і малявалі свае паведамленні і дарослыя, і дзеці. Таму мы вырашылі працягнуць гэтую акцыю ў анлайн-фармаце, публікуючы ў інстаграме @belarusinbrazil гісторыі палітзняволеных беларусаў, фрагменты іх лістоў, адрасы і інструкцыі па адпраўленні.

У сакавіку 2022 года, да Дня Волі, гэтая акцыя вырасла ў праект “Галасы супраціву”¹⁶, сумесны з Мемарыялам Супраціву (Memorial da Resistência) ў горадзе Сан-Паўлу і з віртуальным музеем “Ляцяць лісты” (“Летят пільма”¹⁷). Разам мы падрыхтавалі публікацыю¹⁸, у якой знаёмілі бразільскую аўдыторыю з гісторыяй беларускага жаночага пратэсту, лістамі з турмы, умовамі ўтрымання палітзняволеных, а таксама з вершамі беларускіх палітзняволеных Ксеніі

¹⁶ Галасы супраціву. Анонс праекту. <http://memorialdaresistenciasp.org.br/vozes-da-resistencia/>

¹⁷ Летят пільма. <https://letters-museum.com/>

¹⁸ Галасы супраціву. Публікацыя. http://memorialdaresistenciasp.org.br/wp-content/uploads/2022/03/MemorialRecebe_Vozes_da_Resistencia.pdf

Сырамалот, Андрэя Аляксандрава і Максіма Знака — па-беларуску і ў перакладзе на партугальскую мову.

Тэма рэпрэсій паэтаў і культурных дзеячоў штогод актуалізуецца і ў канцы кастрычніка, калі ў памяць пра растрэляных НКВД дзеячоў культуры беларусы ладзяць па ўсім свеце чытанні вершаў ахвяраў сталінскага рэжыму і нашых рэпрэсаваных сучаснікаў. Ноч (не)растрэлянай паэзіі, або Ноч паэтаў¹⁹, разам з беларускамі Партугаліі мы ладзілі ў анлайн-фармаце на дзвюх мовах — беларускай і партугальскай — ў кастрычніку 2021 года, і плануем зноў у снежні 2022 года, трохі пазней за звыклую дату. У кастрычніку 2022 года мы таксама правялі паліглоцкія чытанні беларускай рэпрэсаванай паэзіі ў Лінгвістычным інстытуце Федэральнага ўніверсітэта Баіі (г. Саўвадор), дзе бразільскія студэнты і выкладчыкі чыталі вершы беларускіх паэтаў, расстрэляных у 1937 годзе і зняволеных у 2020 годзе, на беларускай, партугальскай, нямецкай, іспанскай, італьянскай і французскай мовах.

У 2022—2023 праводзіць штомесячныя сустрэчы Чытацкі клуб Святланы Алексіевіч²⁰, у анлайн-фармаце, на партугальскай мове. Гэтая ініцыятыва Народнай амбасады аб'ядноўвае бразільскіх і беларускіх даследчыц і шанавальнікаў творчасці Нобелеўскай лаўрэаткі і ставіць на мэце абмяркоўваць яе творы ў кантэксце актуальных падзей у Беларусі, Украіне і Расеі.

У кантэксце шырокамаштабнай вайны, распачатай Расеяй ва Ўкраіне 24 лютага 2022 года, беларуская дыяспара ў Бразіліі актыўна ўдзельнічала і арганізоўвала ў розных гарадах акцыі пратэсту супраць уварвання і выкарыстання для гэтага тэрыторыі Беларусі.

Ад пачатку масавага прыбыцця ў Бразілію ўцекачоў з Украіны, нашыя актывісткі займаюцца валанцёрствам, дапамагаючы прымаць і размяшчаць людзей, збіраць неабходныя рэчы, афармляць дакументы і вывучаць партугальскую мову. Таксама мы распаўсюджваем інфармацыю пра акадэмічны прытулак, які прадастаўляюць бразільскія ўніверсітэты. Так, прынамсі, адна з праграм, у Дзяржаўным Універсітэце г. Кампінас (штат Сан-Паўлу) абвясціла, што прымае заяўкі па спрощанай праграме і ад беларусаў²¹.

¹⁹ Ноч паэтаў. <https://nochpaetau.com/>

²⁰ Чытацкі клуб Святланы Алексіевіч у Бразіліі. <https://linktr.ee/aleksievitch>

²¹ Падрабязней пра праграму: <https://www.instagram.com/p/Ca7fSR7IpeU/>

Супольная акцыя украінскай, беларускай, грузінскай і расейскай супольнасцяў супраць расейскага ўварвання ва Ўкраіну. Каля Нацыянальнага кангрэсу Бразіліі. 1 сакавіка 2022 г.

Беларуска-ўкраінскі “Парасонавы шпацыр” жанчын у БЧБ у бразільскім горадзе Саўвадоры (штат Баія) 14 траўня 2022 года

Як і ў іншых краінах, беларускі і беларусы ў Бразіліі гуртуюцца, падтрымліваюць адно аднаго, падтрымліваюць беларускі прытэст, і ў той жа час дапамагаюць землякам інтэгравацца ў мясцовую супольнасць, а таксама апавядаюць пра сваю радзіму бразільскаму народу, развіваючы надалей нашыя культурныя сувязі. Ілюстрацыяй такога ўзаемадзеяння мы хочам завяршыць гэты тэкст, прывёўшы прысвечаны Беларусі англамоўны акраверш, напісаны бразільскім аўтарам Луізам Леалам, адмыслова для Міжнароднага Тыдня Беларускай Культуры ў 2021 годзе.

ACROSTIC TO BELARUS

by Luiz Leal

Lying in the center of Europe
On the riverbanks of the Prypiać, Dniapro and
Nioman, a nation
Grows in its quest for freedom

Love and peace don't seem to sensitize an
Implacable dictatorship even on the
Verge of
Erasing itself from the map as the wind

Blows in favor of a brave people
Ears and mouths from all over can already
Listen and sing along
A glorious chant that despite being
Repressed by the frail and fleeting
Unwillingness of one, will soon be
Spread out by everyone

Акраверш для Беларусі. Луіз Лэал.

Volha Yermalayeva Franco (Salvador - Bahia, Brazil): “Belarusian Diaspora in Brazil: Transformation 2020”

(webzine “Kultura. Natsyja”, issue 30, November 2022, 77-89, www.sakavik.net)

Abstract. Brazil is a country to which Belarusians have fled from wars since at least the beginning of the 20th century. Those streams of migration are not well studied today, the descendants of the immigrants of that time mingled with representatives of neighboring nations, Ukrainians and Polish, and, with time and the change of generations, assimilated. The migration of Belarusians to Brazil at the beginning of the 21st century was not marked by mass and unification. Polling stations for Belarusians in Brazil were never created. The mobilization of the diaspora in 2020, at the height of the pandemic, began in August, on the eve of the Belarusian presidential elections, with the creation of local online communities in social networks and discussion of news from the homeland. After the intensification of repression at home, Belarusians began to come to Brazil in search of political asylum. In December 2020, the People's Embassy of Belarus was established in Brazil, within the respective global framework. For two years, it has been informing the local media, politic, diplomatic and civil communities about the current situation in Belarus, holding informational and cultural events: Belarusian Culture Weeks, Belarusian poetry recitals and multimedia exhibitions dedicated to Belarusian women's protests.

Ольга Ермалаева Франко (Сальвадор - Баия, Бразилия): "Беларуская дыяспора в Бразилии: трансформация 2020"

(веб-журнал “Культура. Нацыя”, вып. 30, ноябрь 2022, 77-89, www.sakavik.net)

Резюме. Бразилия — страна, в которую белорусы приезжали с начала 20 века, избегая гражданские и мировые войны. Те предыдущие миграции до сегодня мало изучены, потомки переселенцев того времени смешались с представителями соседних народов - украинцами и поляками, а со временем и сменой поколений ассимилировались. Миграция белорусов в Бразилию в начале XXI века не отличалась массовостью и объединением. Избирательные участки для белорусов в Бразилии так и не были созданы. Мобилизация диаспоры в 2020 году, в разгар пандемии, началась в августе, накануне президентских выборов в Беларуси, с создания локальных интернет-сообществ в социальных сетях и обсуждения новостей с Родины. После усиления репрессий на родине белорусы стали приезжать в Бразилию в поисках политического убежища. В декабре 2020 года в рамках соответствующего глобального проекта было создано Народное посольство Беларуси в Бразилии. На протяжении двух лет оно информирует местные СМИ, политическую, дипломатическую и гражданскую общественность о текущей ситуации в Беларуси, проводит информационно-культурные мероприятия, такие как Недели белорусской культуры в 2021 и 2022 годах, Вечера белорусской поэзии и мультимедийные выставки, посвященные белорусским женским протестам.